

Страни в главното производство

Ищец: Marc Gómez del Moral Guasch

Ответник: Bankia SA

Диспозитив

- 1) Член 1, параграф 2 от Директива 93/13/ЕИО на Съвета от 5 април 1993 година относно неравноправните клаузи в потребителските договори трябва да се тълкува в смисъл, че клаузата от договор за ипотечен кредит, сключен между потребител и продавач или доставчик, в която се предвижда, че приложимият за кредита лихвен процент се основава на един от предвидените в националната правна уредба официални референтни индекси, които могат да се прилагат от кредитните институции към ипотечните кредити, попада в приложното поле на тази директива, ако в същата правна уредба не се предвижда нито задължително прилагане на този индекс независимо от волята на страните, нито субсидиарното му прилагане при липса на друга уговорка между същите страни.
- 2) Директива 93/13, и по-специално член 4, параграф 2 и член 8, трябва да се тълкува в смисъл, че съответната юрисдикция на държава членка е длъжна да провери дали договорна клауза, отнасяща се до основния предмет на договора, е ясна и разбираема, при това независимо дали член 4, параграф 2 от тази директива е транспониран в правния ред на държавата членка.
- 3) Директива 93/13, и по-специално член 4, параграф 2 и член 5, трябва да се тълкува в смисъл, че за да се спази изискването за прозрачност на договорна клауза, с която се определя променлив лихвен процент, в договор за ипотечен кредит, тази клауза трябва не само да бъде понятна от формална и граматическа гледна точка, но и да позволява на среден потребител, относително осведомен и в разумни граници наблюдателен и съобразителен, да разбере конкретното функциониране на начина на изчисляване на същия лихвен процент и съответно да прецени въз основа на точни и понятни критерии потенциално значимите икономически последици от такава клауза за финансовите му задължения. Особено релевантни елементи за преценката, която националният съд трябва да извърши в това отношение, са от една страна, лесната достъпност за всеки, който възнамерява да сключи договор за ипотечен кредит, на основните елементи за изчисляване на този лихвен процент поради публикуването на начина на неговото изчисляване, и от друга страна, предоставянето на информация за колебанията в миналото на индекса, въз основа на който се изчислява същият лихвен процент.
- 4) Член 6, параграф 1 и член 7, параграф 1 от Директива 93/13 трябва да се тълкуват в смисъл, че при недействителност на неравноправна договорна клауза, с която се определя референтен индекс за изчисляване на променливите лихви по кредит, тези разпоредби допускат възможността националният съд да замести този индекс със законоустановен индекс, приложим при липса на уговорка за противното между страните по договора, ако при премахване на посочената неравноправна клауза съответният договор за ипотечен кредит не може да продължи да се изпълнява и ако обявяването на целия договор за недействителен би изложило потребителя на особено неблагоприятни последици.

(¹) ОВ С 152, 30.4.2018 г.

Решение на Съда (четвърти състав) от 4 март 2020 г. — Tulliallan Burlington Ltd/Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO), Burlington Fashion GmbH

(Съединени дела C-155/18 P—C-158/18 P) (¹)

(Обжалване — Марка на Европейския съюз — Регламент (ЕС) № 207/2009 — Словни марки и фигуративни марки „BURLINGTON“ — Възражение на притежателя на по-ранните словни и фигуративни марки „BURLINGTON“ и „BURLINGTON ARCADE“ — Член 8, параграф 1, буква б) — Вероятност от объркване — Ницска спогодба — Клас 35 — Понятие „услуги за продажба на дребно“ — Член 8, параграф 4 — Злоупотреба — Член 8, параграф 5 — Репутация — Критерии за преценка — Сходство между стоките и услугите — Отхвърляне на възражението)

(2020/C 161/04)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Tulliallan Burlington Ltd (представител: A. Norris, Barrister)

Други страни в производството: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO) (представители: M. Fischer и D. Botis), Burlington Fashion GmbH (представител: A. Parr, Rechtsanwältin)

Диспозитив

- 1) Отменя решения на Общия съд на Европейския съюз от 6 декември 2017 г., Tulliallan Burlington/EUIPO — Burlington Fashion (Burlington) (T-120/16, EU:T:2017:873), от 6 декември 2017 г., Tulliallan Burlington/EUIPO — Burlington Fashion (BURLINGTON THE ORIGINAL) (T-121/16, непубликувано, EU:T:2017:872), от 6 декември 2017 г., Tulliallan Burlington/EUIPO — Burlington Fashion (Burlington) (T-122/16, непубликувано, EU:T:2017:871), и от 6 декември 2017 г., Tulliallan Burlington/EUIPO — Burlington Fashion (BURLINGTON) (T-123/16, непубликувано, EU:T:2017:870).
- 2) Отменя решенията на четвърти апелативен състав на Службата на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO) от 11 януари 2016 г. (преписки R 94/2014-4, R 2501/2013-4, R 2409/2013-4 и R 1635/2013-4), постановени в четири производства по възражение между Tulliallan Burlington Ltd и Burlington Fashion GmbH.
- 3) Осъжда Burlington Fashion GmbH и Службата на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO) да понесат направените от тях съдебни разноски и да заплатят поравно съдебните разноски, направени от Tulliallan Burlington Ltd както в първоинстанционните производства по дела T-120/16—T-123/16, така и в производствата по обжалване.

(¹) ОВ С 240, 9.7.2018 г.

Решение на Съда (първи състав) от 4 март 2020 г. (преюдициално запитване от Sąd Rejonowy Gdańsk-Południe w Gdańsku — Полша) — Centraal Justitieel Incassobureau, Ministerie van Veiligheid en Justitie (CJIB)/Bank BGŻ BNP Paribas S.A.

(Дело C-183/18) (¹)

(Преюдициално запитване — Пространство на свобода, сигурност и правосъдие — Съдебно сътрудничество по наказателноправни въпроси — Рамково решение 2005/214/ПВР — Признаване и изпълнение на финансови санкции, наложени на юридически лица — Непълно транспониране на рамково решение — Задължение за съответстващо тълкуване на националното право — Обхват)

(2020/C 161/05)

Език на производството: полски

Запитваща юрисдикция

Sąd Rejonowy Gdańsk-Południe w Gdańsku

Страни в главното производство

Молител: Centraal Justitieel Incassobureau, Ministerie van Veiligheid en Justitie (CJIB)

Ответник: Bank BGŻ BNP Paribas S.A. w Gdańsku

В присъствието на: Prokuratura Rejonowa Gdańsk-Śródmieście w Gdańsku

Диспозитив

- 1) Понятието „юридическо лице“ по-конкретно в член 1, буква а) и в член 9, параграф 3 от Рамково решение 2005/214/ПВР на Съвета от 24 февруари 2005 година относно прилагането на принципа за взаимно признаване на финансови санкции, изменено с Рамково решение 2009/299/ПВР на Съвета от 26 февруари 2009 г., трябва да се тълкува с оглед на правото на решаващата държава, издала решението, с което се налага финансова санкция.